

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

31. St-2745/2018-197

OBJAŠNJENJE U POVODU NAVODA ŽALBE KOJI SE TIČU
POVREDA ODREDBA POSTUPKA
(čl. 360. st. 2. Zakona o parničnom postupku, dalje: ZPP,
u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona, dalje: SZ)

Protiv rješenja ovoga suda poslovnoga broja St-2745/2018-195 od 15. ožujka 2022. razlučni vjerovnik AGRAM BANKA d.d. iz Zagreba, podnio je žalbu, između ostalog, zbog bitnih povreda postupvopravnih odredbi SZ-a.

Ovaj sud smatra kako je potrebno dati objašnjenje iz čl. 360. st. 2. ZPP-a u odnosu na navedene povrede.

Žalitelj obrazlaže kako do danas nije utvrđena stvarna vrijednost stečajne mase, i to zbog neuzimanja u obzir prihoda od prodane drvene građe u iznosu od 105.000,00 kn, prihoda s osnove najma u iznosu od po 5.975,00 kn, sudskih postupaka koji su u tijeku radi isplate 270.000,00 kn i garaže u izvanknjižnom vlasništvu stečajnog dužnika za koju je na skupštini vjerovnika od 15. veljače 2022. donesena odluka o njezinoj procjeni i unovčenju, te dodaje da nije jasno na što je utrošeno 105.000,00 kn i i zašto su u novom obračunu troškova "iskrsnuli" troškovi u iznosu od 80.000,00 kn. S tim u vezi, ukazuje na dužnost stečajnog suca da nadzire rad stečajnog upravitelja, sada Gorana Jujnovića Lučića. Smatra da je stečajni upravitelj sukladno pravnom shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske trebao biti honoriran manje od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase. Priznaje da je točno da je ovaj sud pozvao različite vjerovnike da se očituju na novi obračun troškova na temelju kojega je doneseno pobijano rješenje o namirenju.

Nadalje je ukazao na zastrašujući stav ovoga suda iz točke 28. obrazloženja pobijanog rješenja, na to da ovaj postupak "vrišti" od netransparentnosti pa da žalitelj iz njega nastoji i želi izaći što prije VAN, te da ovaj sud nije donio zaključak povodom osnovanog prijedloga bivšeg stečajnog upravitelja Matea Ercega od 09. ožujka 2020. za davanje suglasnosti za pobijanje pravnih radnji. S tim u vezi je dodao i kako, naravno, naknadno donošenje odluke suda nije tražio odnosno požurivao niti kasniji stečajni upravitelj Jujnović. Koji su bili razlozi za ovakvo nesavjesno i nemarno postupanje, žalitelj ne želi ulaziti. Razlučni vjerovnik će morati svojim novčanim sredstvima financirati i procjenu garaže budući da i stečajni upravitelj Erceg i stečajni upravitelj Jujnović uporno prikazuju da ne postoje novčana sredstva na računu stečajnog dužnika.

Što se tiče brzine vođenja ovoga postupka, ovaj sud može samo navesti kako brojne žalbe, neslaganja dvojice razlučnih vjerovnika međusobno i sa stečajnim upraviteljima te promjene stečajnih upravitelja, zasigurno tome ne doprinose.

Najprije se napominje kako je skupština vjerovnika (jer nije prihvatila njegovo izvješće od 12. listopada 2020.) razriješila bivšeg stečajnog upravitelja Matea Ercega većinom glasova, u čemu je s najvećom tražbinom sudjelovao i žalitelj, te je na žaliteljev prijedlog izabrala novog stečajnog upravitelja Gorana Juhnovića Lučića. Žalitelj je na toj skupštini vjerovnika, održanoj 14. listopada 2020., obrazložio razloge razrješenja stečajnog upravitelja Matea Ercega koji je tako, između ostalog, razriješen jer nije naplaćivao gore navedeni prihod s osnove najma. Zato je nejasno kako je taj prihod novi stečajni upravitelj mogao uzeti u obzir.

Što se tiče ostalih prihoda s osnove prodane drvene građe, sudskih postupaka u tijeku i garaže u izvanknjižnom vlasništvu stečajnog dužnika, stečajni upravitelj je na prvom ročištu za diobu kupovnine od 09. i 13. srpnja 2021. iznio jasne razloge zašto ih nije uzeo u obzir prilikom obračuna stvarne vrijednosti stečajne mase, koje navode i žalitelj iznosi u žalbi, i koji su, prema ocjeni ovoga suda, osnovani i prihvatljivi. Jednako tako, na drugom ročištu za diobu kupovnine od 14. prosinca 2021. obrazložio je i na što se odnose "iskrsnuli" troškovi u iznosu od 80.000,00 kn – na obveze prema Agenciji za osiguranje radničkih potraživanja jer je ranije računovodstvo s 31. prosinca 2020. knjižilo pogrešan iznos, te je na tom ročištu najavio kako će ih obračunati u novom obračunu, baš kao što je najavio, sukladno obveznoj uputi ovog suda, kako će obračunati svoju nagradu zajedno za sve tri prodane nekretnine (a ne za svaku pojedinu), čime je umanjen trošak njegove nagrade za iznos od 47.087,86 kn, što žalitelj ne navodi u žalbi.

S tim u vezi se posebno ističe i kako sud nije postupio po prijedlogu stečajnog upravitelja i, primjenom čl. 94. st. 2. SZ-a, odredio mu nagradu u traženom bruto II iznosu od 310.001,86 kn već je pobijanim rješenjem, među ostalim, samo, sukladno njegovom prijedlogu, osigurao sredstva i za trošak nagrade stečajnog upravitelja kako se ne bi dogodilo da u trenutku kada stečajni upravitelj dovrši sve poslove za koje je imenovan, kada sud donosi rješenje o nagradi protiv kojega se može podnijeti žalba, za taj trošak stečajnog postupka, nema novčanih sredstava. Naime, kako još dvije nekretnine nisu prodane pa sam tim niti uzete u obzir za obračun nagrade, nagradu stečajnom upravitelju ili stečajnim upraviteljima još nije moguće obračunati te će ona, kada će biti uzeta u obzir i vrijednost imovine koja će biti prodana u budućnosti, zasigurno biti i veća od iznosa koji je ovim rješenjem predviđen za njezino namirenje. No, ona će također biti i jedinstvena jer ne mogu u stečajnom postupku postojati više nagrada za jednog stečajnog upravitelja, ovisno o broju prodanih nekretnina ili druge imovine.

Žalitelj je priznao kako je točno da je ovaj sud pozvao razlučne vjerovnike da se očituju na novi obračun troškova na temelju kojega je doneseno pobijano rješenje o namirenju, ali pritom nije napomenuo kako on, za razliku od razlučnih vjerovnika Slatinske banke d.d. i Republike Hrvatske, ni u kojem dijelu nije osporio novi obračun troškova od 23. prosinca 2021. godine. Štoviše, stečajni upravitelj se, na poziv ovoga suda, očitovao na prigovore navedenih razlučnih vjerovnika, a naknadno je, na ponovljeni poziv suda, i dokumentirao obračun troškova od 23. prosinca 2021. godine. I taj je podnesak dostavljen razlučnim vjerovnicima na očitovanje, ali se nitko

od njih nije očitovao u zadanom roku. Nakon toga je sud donio pobijano rješenje. Žalitelj je stoga trebao pravodobno iznijeti prigovor na novi obračun troškova ili priloženu dokumentaciju jer se i na ovaj način produljuje trajanje stečajnoga postupka.

Što se tiče ovlaštenja suda da nadzire rad stečajnog upravitelja i da ovaj postupak "vrišti" od netransparentnosti pa da žalitelj iz njega nastoji i želi izaći što prije VAN, činjenica je kako je odbor vjerovnika dužan nadzirati rad stečajnog upravitelja, i to na znatno opsežniji način propisan odredbama čl. 98. SZ-a. Naime, na skupštini vjerovnika održanoj 21. srpnja 2020. osnovan je odbor vjerovnika, na prvoj sjednici odbora vjerovnika od 08. rujna 2020. koju je sazvao ovaj sud, za njegovu predsjednicu je izabrana Marina Ljubanović, a prema saznanju ovoga suda, održana je još samo jedna sjednica odbora vjerovnika, i to na ovome sudu, 10. studenog 2020. godine.

To, usprkos tome, što je odbor vjerovnika dužan:

- nadzirati stečajnog upravitelja i pomagati mu u vođenju poslova,
- pratiti tijek poslovanja iz čl. 217. SZ-a,
- pregledavati poslovne knjige i poslovnu dokumentaciju,
- naložiti provjeru prometa i iznosa gotova novca,
- podnositi prigovor sudu na rad stečajnog upravitelja,
- dati odobrenje na predračun troškova stečajnoga postupka i
- obavješćivati vjerovnike o tijeku stečajnoga postupka i stanju stečajne mase.

Sve to se posebno odnosi na utvrđenje na što je utrošeno 105.000,00 kn. Dakle, radi se o operativnom tijelu stečajnoga postupka čije sjednice prvenstveno i samostalno (bez prijedloga) saziva predsjednik odbora vjerovnika i koje bi se stoga trebale održavati češće od skupština vjerovnika, a što u ovome stečajnome postupku nije bio slučaj.

Što se tiče zastrašujućeg stava ovoga suda iz točke 28. obrazloženja pobijanog rješenja prema kojemu bi svi razlučni vjerovnici trebali sudjelovati u namirenju troškova i obveza koji terete cijelu stečajnu masu u razmjernim dijelovima sukladnim ostvarenim kupovninama, valja samo dodati kako je sud naveo da će donijeti posebno rješenje ako neće postojati slobodna novčana sredstva za namirenje troškova stečajnoga postupka, a što se očekuje da će postojati, upravo iz prihoda od prodaje garaže na kojoj ne postoje razlučna prava.

Iako i to, kao i prethodno navedeni odlomak, zapravo nemaju veze s osporavanjem pobijanog rješenja (već s opisom vođenja ovoga postupka), jer njime sud o tome nije ni odlučio niti trebao odlučiti, žaliteljev navod kako ovaj sud nije donio zaključak povodom osnovanog prijedloga bivšeg stečajnog upravitelja Matea Ercega od 9. ožujka 2020. za davanje suglasnosti za pobijanje pravnih radnji, sam žalitelj posredno pobija navodima da stečajni upravitelj Goran Jujnović Lučić nije ustrajao s tim prijedlogom i to prvenstveno iz razloga jer je i on, kao i prethodni stečajni upravitelj Mateo Erceg, "uporno prikazuju da ne postoje novčana sredstva na računu stečajnog dužnika". Osim toga, valja istaknuti i kako stečajni sud može donijeti zaključak kojim odobrava pobijanje pravnih radnji i naknadno, na poziv parničnog suda primjenom čl. 83. st. 2. ZPP-a, kako to proizlazi iz ustaljene sudske prakse (npr. rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4859/2020 od 08. veljače 2021.).

Nadalje, kako je to vidljivo iz stanja spisa, o pokretanju i predujmljivanju dvije parnice na isplatu ukupnog iznosa od 270.000,00 kn odluku je, sukladno odredbama čl. 230. SZ-a, donio odbor vjerovnika pa je, jednako tako, i o pokretanju parnice za pobijanje pravnih radnji još znatnije vrijednosti predmeta spora odluku trebao donijeti taj odbor. To prvenstveno iz razloga jer je pritom valjalo donijeti i odluku o snošenju troškova takve parnice. Međutim, sjednica odbora vjerovnika s takvim dnevnim redom nikada nije sazvana, pa nije odlučeno ni o pokretanju takve parnice, a niti o predujmljivanju sredstava za njezino pokretanje i vođenje, kao što je to bio slučaj s dvije, prethodno navedene parnice. I zaključno, ako je to smatrao potrebnim i svrsishodnim, žalitelj je imao samostalno pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova, primjenom odredaba čl. 212. st. 4. SZ-a, čime bi u tom dijelu izašao van iz ovoga postupka.

Prema odredbi čl. 19. st. 5. SZ-a prvostupanjski sud je dužan umnožiti dio spisa na koji se žalba odnosi. No, kako iz sadržaja ove žalbe proizlazi da se odnosi na cijeli spis, ovaj sud će, nakon što žalitelju, sukladno odredbi čl. 360. st. 3. ZPP-a, dostavi ovo objašnjenje na očitovanje u roku od osam dana od njegovog primitka, cijeli spis dostaviti Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi donošenja odluke u povodu ove žalbe.

Dakle, prije toga, žalitelj se može očitovati na ovo objašnjenje u roku od osam dana od njegovog primitka (čl. 360. st. 3. ZPP-a).

U Zagrebu, 24. ožujka 2022. godine

Sudac:
Radovan Raduka

DNA:

- žalitelju po odvj.
- e-oglasna ploča sudova, uz žalbu od 17.3.2022.

Broj zapisa: **eb308-64cee**

Kontrolni broj: **08753-cabba-2a3a5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RADOVAN RADUKA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.